

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnia huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

LXXII. An Christianis fas belligerare contra Turcas?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

A D V. Peccatum potest à pluribus puniri, quando plures offendit.

A D VII. Obligare pendet ex libera intentione Legislatoris.

Q V A E S T I O LXXII.

An Christianis belligerare fas contra hostes?

MANICHAEI doc**bant** bellum ex natura illici*um esse*. Sic & Anabaptistæ, & Oecolampadius. &c. Huc plures adducit S. Patres Et. simus, apud Bell. lib. 3. cap. 14.

L. V. T. H. E. R. V. S art. 34. negat lictum Christianis contra Turcas gerere bellum.

SVADET istis. 1. Quia Voluntas Dei est, ut à Turca, crucagello puniamur : Dei autem voluntati resistere nefas. 2. Quia Ecclesiæ uictor est tribulatio, quam pax. Vnde S. Iren. de matrimonio, culat morem ecclesiæ orantis pro pace. 3. Quia, ait artic. 34. Pontifici sunt peiores Turcæ: at studiū est, pro peioribus contram iiores Turcas pugnare.

A V T O R. Odium in Papam huc impulit Lutherum.

DICO A D I. Permittit Deus nos exerceri, hoc sine, ut conuertamur à peccatis, non ut pereamus: Itaque vult ut resistamus molenti nobis interitum, quem Deus non vult. Immittit pestem, non vult tamen ei non resisti.

A D II. Quia tribulatio periculosa est, idcirco eam de precari iubemur. Matth. 6. Et ne nos inducas. &c. Iubemur 1. Timoth. 2. Orare pro regibus & pace.

A D III. Absurditatem suam Lutherus, L. de Visit. Saxon. postea reuocauit.

Q V A E S T I O LXXIII.

An Principis sit dare libertatem Religionis, specie Conciliationis?

ETHNICI omnes Philosophorum lectas admibant, ac Aug. 1. 18. de Civit. et 31. Themistius Philosophus Valentini Imperato iusulit, gratam Deo se etatum esse vanitatem, dum ita modis pluribus colli-

tur, sique pluris, quod difficilis cognoscitur.

PROTESTANTES Spiræ anno 1526. se obtinuisse feciuntur libertatem religionis.

SVADENT istis. 1. Quia fides est libera. 2. Quia donum Dei est. 3. Quia experientia constat, cogendo nil profici. 4. Quia Christiani Iudeos, eti hostes, semper tolerauerant.

A V T O R. Principis est tueri Catholicam Religionem; non alterius permettere libertatem.

I. Quia, Proverb. 20. Rex, qui sedet in Solio iudicii, dissipat omne malum intuitu suo. Item, Dissipat impios haereticos, Rex Sapiens. Psal. 2. Reges eruditimi, qui iudicatis terram; seruite Domino in timore.

2. Apocal. 2. culpatur Angelus Pergami habens tenentes doctrinam Nicolaitarum. &c.

3. Contra libertatem eam lancierunt Papæ, decreuerunt Imperatores. Solum tres Imperatores eam indulterunt: Iouinianus, ideo grauiter à Concilio Antiocheno reprehensus. Valens, sed Arianus; & Julianus Apostata.

4. Rationes sunt. 1. Quia, potestas saecularis, & spiritualis sunt iunctæ in Ecclesia, sicut corpus & anima: ac huic illic parere debet præstareq; protectionē. Cum autem dissensio in fide sit Ecclesiæ dissolutio, vinculum enim illi est confessio fidei, ideo fidei libertas ei exitialis est.

2 Quia, Deut. 17. iubentur occidi, qui nō obediunt Sacerdoti. Et, cap. 18. pleudoprophetæ exterminari: Et, Aug. epist. 50. assert exempla Ezechiel, Iophat, Iosif. &c. destruentium lucos, idolorum fana, populumque ad verum Dei cultū cogentium. 3. Quia, Pax reipublicæ dissilitur varietate religionum, subnascitur cuique mutua diffidentia: & sic regnum in se divisum defolbitur. 4. Quia, libertas credendi est libertas errandi in re o-

Gg 3 mni